

Sådan som flere også har peget på, er der i virkeligheden to forslag i forslaget her. Selve det, at kompetencen nu bliver lagt i amterne, er ikke i sig selv med til at nedbringe ventelisterne, men det giver en mere naturlig indgang til at ændre den bekendtgørelse, der gør det muligt at bruge de privatpraktiserende ørelæger og høre-klinikkerne. Så på den baggrund kan jeg til fulde bekræfte eller svare ja til hr. Lars Løkke Rasmussens og fru Karen Højte Jensens spørgsmål om, hvorvidt det her vil blive fulgt op af en mere lempelig adgang til at bruge de privatpraktiserende ørelæger, fordi det sådan set er ét af formålene med det. Og det vil det. Når de to ting bliver kædet sammen, så er det simpelt hen fordi, det ville være at gå en omvej først at gøre det i forhold til kommunerne og så måske på et senere tidspunkt lægge det over til amterne, og det er derfor, de to ting er kædet sammen.

Men formålet med forslaget er i høj grad også at øge mulighederne for at bruge de privatpraktiserende ørelæger. Det er så rigtigt, at der ikke her er et fuldstændig frit valg, når det gælder, hvilken ørelæge man vil bruge, for det er jo i virkeligheden en meget kompliceret proces, når man skal have et høreapparat.

Der er også flere trin i det: Der er selve det at få vurderet, hvad det er for et apparat, man har brug for. Der er det at få det tilpasset. Og der er det at lære at bruge det høreapparat, man har fået. Så derfor er den mulighed, der ligger her, at amterne får muligheden for ikke bare at bruge de audiologiske afdelinger, men altså også bruge ørelægerne og høreklinikkerne. Og det har været et ønske fra amterne selv, så der er ikke nogen tvivl om, at amterne vil trække på de muligheder.

Det er så i virkeligheden op til amterne selv at tilrettelægge, hvordan de vil lade borgerne bruge de muligheder, der er. I de mere ukomplicerede processer vil man selv kunne henvende sig til en ørelæge, der vil give en indstilling, og man kan så måske med en rekvisition gå hen på den audiologiske afdeling og få den bekræftet. Jeg synes ikke, det her er muligt at sige helt præcis, hvordan den gang vil blive, men det vil jeg meget gerne bruge udvalgsarbejdet til at redegøre nærmere for.

Men det er rigtigt, som bl.a. hr. Jørn Pedersen siger, og som der også ligger i det, hr. Lars Løkke Rasmussen siger, at der ikke er mulighed for, at man selv går op og får et høreapparat, for dels kan der være problemer i forhold til, om det er det rigtige, man får, dels kan der være proble-

mer i forhold til prisen; det kan godt være, at det er et, man kan bruge, men det kan være, at det er helt unødvendigt dyrt i forhold til det, man har behov for.

Jeg synes, det her er et vigtigt skridt i retning af at åbne op på området, og det er klart, at vi her som på andre områder også senere hen kan diskutere det frie valg.

Og så vil jeg godt tilføje, at det her jo ikke er det eneste forslag til at nedbringe ventelisterne. Det er jo også sådan, at det udvalg, der er nedsat under Sundhedsministeriet, der bliver færdigt her i løbet af maj måned, kan komme med en række andre forslag. F.eks. pegede fru Karen Højte Jensen på problemerne med, om der er nok uddannet personale, og det vil være et af de områder, som det udvalg også vil se på. Så det her er bare et bidrag fra Socialministeriet, fra mig, til at nedbringe ventelisterne, og der kan komme flere andre forslag fra udvalget.

Hvordan amternes brug af de friere muligheder konkret skal udmønte sig, vil jeg foreslå vi henlægger til udvalget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jamen det er da sikkert udmærket at henlægge nogle ting til udvalget, men jeg synes jo også, det ville være meget fornuftigt, at vi diskuterede det her i salen.

Når socialministeren siger, at der skal være en mere lempelig adgang og mulighederne for at benytte privatpraktiserende skal øges, er det sådan nogle udtryk, der gør mig lidt bange. Hvad betyder det, at man skal øge mulighederne? Hvor meget skal de øges? Det er jo det, vi gerne vil have opklaret.

Og det, jeg spurgte ministeren om i mit første indlæg, var: Hvis man har autoriserede høre-læger og specialklinikker, og hvad det hedder alt sammen, hvorfor har man så ikke så meget tillid til, at disse mennesker kan lave den undersøgelse, der skal laves, og ud fra den undersøgelse meddele amtet: Her har vi x patient, der har brug for det og det høreapparat. Så kan amtet inden 8 eller 14 dage melde tilbage, hvis de er uenige i vurderingen. Og hvis der ikke kommer nogen indsigelse fra amtet, er det godkendt, så kan apparatet udleveres; alt er i orden, og så kan der bare gå en regning af sted. Men det er, som om man søger at opbygge et eller andet bureaukratisk system og gøre det unødvendigt indviklet i stedet for at lave et utrolig let og ukompliceret system.